

den danske Rigsdag anmoder de to Organisationer om at udpege et vist Antal Mænd til at være med, med Raad og Daad, angaaende den Lovgivning, vi her fremmer. Jeg tilstaar, at jeg dog endnu havde haabet, at der var en Mulighed for, at det danske Landbrug kunde enes om en fælles Repræsentation eller et Landbrugsraad, der var Udtryk for hele det danske Landbrug. Men efter at man er blevet saa forbitret, at man ikke en Gang vil medvirke, naar Lovgivningsmagten her bestemmer, hvorledes Landbrugets Repræsentation eller et Udvalg til at administrere en af Rigsdagen vedtagne Lov skal se ud, synes jeg, at nu maa alt Haab lades ude i Retning af at opnaa Enighed indenfor det danske Landbrug. Jeg er meget overrasket over denne Stejlhed. Naar vi fra Husmandsforeningernes Side har vægret os ved at gaa ind i en Repræsentation for det danske Landbrug, der gav os en ganske uforholdsmæssig ringe Repræsentation, synes jeg, at ærede Medlemmer her i Tinget maa kunne forstaa vore Betæneligheder, idet det her viser sig, at man i et Udvalg, hvor man kun har een Stemmes Majoritet, ganske kategorisk forlanger, at man med denne ene Stemme skal kunne umuliggøre, at der overhovedet tages Hensyn til en saa stor Minoritet som 6 mod 7. Vi har derfor hævdet, at skal vi ind i en Repræsentation for det danske Landbrug, maa vi have en efter vort Medlemstal passende Repræsentation.

Nu hører vi, at det er umuligt, at man kan vente i den kommende Tid at faa et Samarbejde eller rettere Medlemmer valgt til et Udvalg til at administrere en af Rigsdagen vedtagne Lov, hvis man ikke, vel sagtens, imødekommer helt andre Kræv, som man fra det ærede Medlem fra Søbys Side ønsker at stille. Jeg tænker mig, at man fra det ærede Medlems Side her vil gøre opmærksom paa, at hvis Rigsdagen i Øjeblikket eller i Fremtiden ved en Kornlov maatte have Brug for Raadgivning fra Landbrugets Side, er det danske Landbrugs Adresse nu Forstander Madsen-Mygdal, Datum Landbrugsskole. Det er neppe Anders Nielsen, Svejstrup Østergaard. Maaske skal Adressen ogsaa stiles til det ærede Medlem fra Sæby. Mig forekommer det noget haardt, at man fra Landboforeningernes Side her allerede tager Hatten af, før man ser Manden, og siger: „Hvordan det end gaar, være i Stue med Husmændene vil vi ikke“. De paastaar, at vi ikke længere er sagkyndige og heller ikke saglige Medlemmer af det Udvalg, der har givet Raad og Vejledning, vi er Ministeriets partipolitiske Venner og retter

os efter Ministeriet, uden at tage Hensyn til det, der tjener det danske Landbrug.

Jeg vil gerne protestere mod denne Udtalelse. Den kan kun være født i en febersyg Hjerne, der ser rødt, saa snart det angaar noget med Husmændene. Det er efter min Mening beklageligt, at man efter at have arbejdet sammen i halvandet Aar som Repræsentanter for dette Erhverv kan naa til det Resultat, at man fra den ene Side fuldstændig frakender den anden Part Saglighed og stempler alle de Afgørelser, der er truffet fra vor Side, alle de Raad, vi har givet, som partipolitiske Indstillinger, der ikke tilsigter at skabe taalelige Vilkaar for det Erhverv, vi repræsenterer. Det synes mig begrundet og berettiget, at man her fra denne Plads protesterer derimod. Jeg maa udtale min Beklagelse over, at man nærer saa syndikalistiske Tilbøjeligheder indenfor det store Landbrug. Jeg havde dog endnu haabet paa, at den Dag kunde komme, da man ogsaa fra det ærede Medlem fra Søbys Side kunde indrømme, at selv om man staar i de danske Husmandsforeninger, kunde man dog ogsaa være Repræsentant for det danske Landbrug og have baade Berettigelse til og Betingelse for at kunne tale paa dets Vegne. Men der er, som sagt, en Brist i det Haab, jeg havde næret om, at vi kunde naa til Enighed og Samling i det danske Landbrug om virkelig saglige Spørgsmaal med Mænd, som det ærede Medlem og Forstander Madsen-Mygdal. Jeg tror nu, at Haabet er meget ringe. Jeg tror ikke, de er i Stand til med de Briller, de gaar med, at se nogen Saglighed hos anderledestænkende Mennesker.

Dernæst et Par Bemærkninger om Lovforslaget § 13. Jeg forstod det ærede Medlem fra Bjerre saaledes, at han ikke ønskede, at denne Bestemmelse skulde indføres i Kornloven, han mente ikke, at man indenfor Rigsdagen kunde beskæftige sig med dette Forhold. Jeg havde glædet mig til, at man her paa Rigsdagen kunde have drøftet det Spørgsmaal, hvordan man skal forholde sig overfor de Landbrugere, der har overtraadt Kornloven af 20. Marts 1918. Dette Spørgsmaal har været behandlet mange Steder, og som Medlem af Ernæringsraadet har jeg i en Skrivelse fra det samlede Ernæringsraad udtalt min Mening, gaaende ud paa, at man i dette Forhold maa være varsom i sin Dom. Man kan ikke betegne de 35 000 Landbrugere, som ikke har opfyldt deres Forpligtelser i Henhold til Kornloven, som Lovovertrædere. Her er vi inde paa et Forhold, hvor mange Ting spiller med ind, og det er ganske sikkert rigtigt, at en Mængde Landbrugere har taget fejl i deres Bedøm-